

Ikke vær sur!

Har du hørt om bedriften som innførte «sure dager» som fraværsgrunn? De ville slippe gretne medarbeidere.

Det er påfallende hvor fort surhet smitter. Når en kollega begynner å kaste edder og galle, er det utrolig lett å henge seg på. «Kos med misnøye», kaller vi det, og de fleste arbeidsplasser har sine KMM-soner. Det er ofte de samme som tar initiativ til surheten. «Hadde det ikke vært for den eller den, hadde jeg hatt det så fint» eller «Man må jo bare bli sur når noen gjør slik,» sier de. Som om de er offeret og ikke årsaken.

Hva med deg? Tar du ansvar for dine tanker, ord, handlinger og følelser?

Et lite importfirma jeg kjenner til, hadde bare kvinnelige ansatte og en leder som hadde sett seg lei på hvordan medarbeiderne tok med seg personlige problemer og frustrasjoner til jobben og forsuret hele miljøet. Hun lanserte begrepet «sure dager». «Hos oss skal vi ha det trivelig, det er ikke plass til surhet. Er du i dårlig humør en dag, ringer du inn og sier at du blir hjemme fordi du er sur,» sa hun.

De ansatte syntes at det var en glimrende idé, og det ble vedtatt at de hver skulle ha mulighet for å være sur to dager i året. Men tror du at noen av dem noen gang har ringt og sagt at de blir hjemme fordi de er sure? Jeg vil tro at bare tanken på å gjøre det får dem til å trekke på smilebåndet.

En toppleder hadde med seg en konsulent for å bistå under tøffe forhandlinger og omstillinger. Dagene var full av telefon-

samtaler, møter, frustrerte mennesker, kjas og mas. Måltidene ble inntatt stående mellom møter, og etter tre tøffe dager sier lederen til konsulenten at han hadde lovet kona og barna å komme hjem og spise middag, men at han var velkommen til å bli med. I drosjen ringte begge telefoner i ett sett.

Utenfor inngangsdøren sto et vakkert, lite tre, og konsulenten la merke til at lederen rørte på greinene før han åpnet døren til hjemmet sitt. Vel innenfor var det som om noe skjedd med mannen. Stresset var som blåst bort. Ansiktet virket mykere, stemmen roligere og mer behagelig. Det var som han plutselig hadde all verdens tid til kona og de tre barna.

På vei tilbake til bilen etter en svært hyggelig middag med masse latter, spurte konsulenten hva det var som skjedd.

– La du merke til treet? spurte lederen.

– Når jeg kommer hjem, henger jeg fra meg alle problemer og bekymringer der, slik at jeg ikke tar dem med meg inn i min private sfære og til familien min. Det beste av alt er at når jeg går ut igjen, har de fleste forsvunnet av seg selv, sa han og smilte lurt.

For ikke så lenge siden fortalte jeg denne historien til et firma som jeg jobber for. Neste gang jeg kom, hadde de gått til innkjøp av en stor, grønn plante som gikk under navnet «Hit, men ikke lenger».

Valget er ditt!

«Er du i dårlig humør en dag, ringer du inn og sier at du blir hjemme fordi du er sur.»

Lene Fjellheim (45) har jobbet som coach og perledykker i seks år. Hun er utdannet meta-coach og NLP-trainer, og jobber med ledercoaching og -utviklingsprosesser i CoachTeam. Har du i jobblivet ditt gjort noen spennende forandringer og erfaringer som kan inspirere andre, så send en e-post til lene.fjellheim@magasinet.eva.no.